

LVII.

Erklæring

III

eneste Behandling af det fra Folkethinget tilbagefendte

Forslag til Lov om Mark- og Veifred.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg den 4de Marts 1872.)

Folkethinget har vedtaget det fra Lands-
thinget overfendte Forslag til Lov om Mark-
og Veifred med nogle Ændringer, af hvilke de
fleste skjønes at være af en saadan Be-
skaffenhed, at Landsthinget uden Betænkelighed
kan slutte sig til dem. Da de Forandringer,
om hvilke dette gjælder, tildels ere af en ganske
speciel eller lidet indgribende Natur, tør Ud-
valget anse det ufornuødent her at give nogen
fuldstændig Fremstilling; vi skulle derfor kun
fremhæve, at Folkethinget har udstemt den
i Lovforslagets § 11 enhver Veifarende
tillagte Ret til at optage de Dyr, som
staa toirede paa Veien eller paa det til Veien
hørende Terræn, og i samme Paragraf har
optaget en Bestemmelse om, at vedkommende
Sogneraad skal være bemyndiget til at tilstede,
at der med Politimesterens og de tilstødende
Sordbrugeres Samtykke græsses paa mindre be-
færdede Bivete med Køer, som føres ved Løir;
— den herved givne Bemyndigelse (som et
Mindretal foreslaar noget udvidet: Ændrings-
forslag Nr. 3) maa formentlig siges at være
saaledes begrændset, at den nogenlunde lader
sig forløse med Fordringen paa tilbørlig
Veifred.

De Ændringer, som Udvalget ikke kan an-
befale at tiltræde, ere følgende:

1) § 1 har modtaget et Tillæg, saa-
lydende:

„Dyre over 1 Mar og uvane Hus-
dyr skulle holdes tilbørligen be-

vogtede eller forsvarlig bundne
og maa ikke være løsgaaende ved
alfar Bei. Dvertrædelsen heraf
straffes med Bøder“,

hvilket har ført til en Supplering af Reglerne
i § 12 om Paatale saaledes, at den foreskri-
ver, at de i § 1 ommeldte Forseelser behand-
les som offentlige Politisager, men kun paata-
les, naar den Forurettede begjærer det. Ved
Dvertrædelse af det nye i § 1 indførte Bud
vilde der imidlertid i Reglen ikke være Noget,
der kunde betegnes som den Forurettede, og
en Forandring i Lovforslaget er altsaa i alt
Fald paa dette Punkt nødvendig. Udvalget
ser nu ikke rettere, end at der med Grund kan
indvendes mod den foreslaaede Tilføielse, at
den for en Del ligger udenfor Lovens Omraade,
og for en Del træder landøkonomiske Interes-
ser for nær. Dets overveiende Flertal har
imidlertid troet at burde lægge Vægt paa at
beholde af den, hvad der ikke rammes af disse
tvende Indvendinger, nemlig Forbudet mod
at holde uvane Husdyr løsgaaende ved alfar
Bei, hvilket som Veifredsbestemmelse finder sin
rette Plads i § 11 (Ændringsforslagene Nr.
1, 4 og 7).

2) Den i § 7, 1ste Stykke, hjemlede Ret
for en Sordbruger, paa hvis Grund anden
Mands Dyr ere komne ind, til, naar han for-
gaaes har søgt at optage dem, at fordre, at
Gieren skal bøde for Ufred ligesaa Meget;
som Optagelsespengene vilde have udgjort,